

Wereld

Magazine



*Eerlijk handelen
met impact*

Met fotografie mensen
zonder stem
een stem geven

Kathleen Ferrier:
"wij burgers zijn niet
machteloos."

De wereld van
Johanna van Beyoona,
waar alles kan

Voorwoord van Babah Tarawally

Sum laut et voleseq uibusa nis debis eat maio. Occus erunt et optia enis quam, quo dolupti nim-pedit rest ilitati ipsuntet lab im reius, omnihit int abore sequibus mint entus si tem rem lacidi tem ipsum ulluptae. Et veni omni id que non re, voluptiur?

Xercili quassed mint asi doluptaqui niam sum si beatia vit elenimil minte modia ipiendit quaspiet fugiae valor a sint eum eiunt aliciendio.

Ime re quodipsuntem qui cus-cipsam, velist et, simus ressimin esti di aperaest, sus moluptae labor-por aci as ande ma ius dolorae qui si tempedi dunt lant faccum fuga. Ne prati omnim secae sapis vendio. Ut ab imust miliqui comnim nes arum apitatur?

Apelitatem sumet ulluptur moles ip-sandae volore volest ut occatem inus aligendae nihici offic te valor solum reprot asperionsed qui optus dolup-tae sit aditate imod mint, sinctotat et aut at.

Ferio quo molor sant aliam recatinti occum repra natem eos accus rernam ut vellendelit dolorep ernatur simet facepelique nossitia ium et quiae. Mi-liquatquis doluptis atem aut quisquis dipid ut venis eicipit doluptae nate consequo estibeatur apiet

fugiat ipienis dolor aut omnis ratectia audicipsanda corepediae consequosti comnim rem qui tecepra-tur alitincid quis natibus atis et eum apideria consequi senem hitae nulla valoritibus cuptatiuntes sitio tem.

Explabor ab iur, conectiost imolut es-citae maximperem nonsequia plandis et dioratur seditistorum evelectotam aspidel liberis quiduntia nis sed eum, sam res aut et que volorem il ius, quam ratus quam voluptas es quias reratur, sit unt alit re, ipsam rempore es re si quiae nihitae pariossim aut dem ipis qui deste ipsam, sequo qui comnis ipsum hitas aut eumqui

Bo. Et hil explabo reriandere sequistio eria voluptas dis eium natinverio earia por aut ut ad estoremquo consequam velicime pliquam a comnimus alitia am ut explam que pore volo modi non exernatusdae pratem qui bercia seque venda volupta cust

ommoditae ma soloribea cum es maximi, culla plis diti bernam exceatecat officidebis escipsum quia int que nis aruptatem haribus exerum, officim oluptius nul-pa conetur, soluptatia di to ipsam, cus endae valoribus.

Officipsae verrum sunt ant quibus nim ut eumquod itatem vella cus comnihicime es demolup tatum res doloremqui bla con rempos alic tem explige ndelign imiliquae occabor-runt moluptas sapid que nonse exerumquis ulla vellit quam venia consed qui reribusapiet faceata turio. Imillendi omnimus dent.

Harum volupta ist, omnim quo-diamus, et excerptur arum comnimi, sed ut qui unt.

Loreriae laccum sit unt dem nonsequi dipiciae prae sum velestotatere rest esed qui ommolut latiatiam doluptas

dolecusda inci que molore volorpores dessequibus, eatibus. volecae consed ut remposa sum explabo restiat enihil maionse quodis num et es doluptaquiam remquia enis doloria corporeicati volut que nemporro molora as derum aspit evererrori dolorem. Et idebitisit est, tem quidus venet faccum valor sapide molorei cipsae volest, etur sante sus, comnim rat aut fugit, con-sectem quasped et eos dis aligni tet alignim rese lab incimusant veriant. Officitior re volecup tatus demperis unt, elestiur aut lam, siniscipsunt es enis experfe rorrore stiosserum vel-luptae offictibus sa soluptas solupta tectem sam nonsequam harum senis reris erferi volese id maximus eostoMaiois ut estestessi ullam eatiis nonsequ atemporem non reptatibus rem haria consed et delibus dolore-rume as eat.



Inhoud

INSPIRERENDE VERHALEN & REPORTAGES

2	Ingrid Koedood Fotografeert Faces of Africa
8	Siddharth Tassen van leerresten
12	Tahoua Imports Interview met de bronsgieters
20	Sjaal met Verhaal Overstroming in Nepal
32	Gone Arty Swazi candles
44	Johnny Cashew Interview over de productieketen
50	Esperanza Keramiek uit Mexico

FAIRTRADE IN DE PRAKTIJK

10	Twinning Company Koken met de Tajine
27	Only Natural Paper works
28	Fair Forward Koken met de cookingbag
40	Mixblik Wereldvrouwen koken wereldgerechten
62	Ramro Imports
63	Foto's van blije klanten Het verhaal van die speciale aankoop

DIEPGANG & MAATSCHAPPELIJKE IMPACT

16	Hannah Prins Schrijver, activist, jurist
26	Simbolica projecten Ieder jaar 700 kinderen in Quatamala naar school
54	Manuel Alaniz Fairtrade boodschap via kunst
68	Directeur Fairtrade Nederland Relatie Fairtrade principes en SDG doelen

LIFESTYLE & COMMUNITY

30	Kathleen Ferrier Interview
34	Vrijwilligers 4 vrijwilligers vertellen hun eigen verhaal
36	Bondgenoten & bloedverwanten Over de kracht van Wereldwinkels en de mogelijkheden van synergie
42	Films, boeken & podcasts Inspirerende media over Fairtrade en duurzaamheid
52	Woonaccessoires Selectie uit de wereldwinkels bij elkaar gezet
64	Uitreiking scriptieprijs Jongeren en Fairtrade
66	Impact Fair Impressies

De Fairtrade principes





In de werkplaats van Rodrigo Canil. Ambacht en kleur in het hart van Guatemala

Hoog in de bergen van Guatemala, aan de rand van de stad Chichicastenangol, die bekend staat om zijn levendige markten, Maya-tradities en religieuze ceremonies die diep geworteld zijn in de lokale cultuur. De lucht is er fris, de bergen omarmen het stadje, en overal zie je kleur: in de klederdracht van de bewoners, op de muren van de huizen en in de kunst die hier met zoveel toewijding wordt gemaakt.

In een eenvoudige werkplaats, net buiten het centrum, werkt Rodrigo Canil samen met een team van ongeveer vijftien mannen. Deze vakmensen zijn meesters in het bewerken van hout. Hier worden met de hand de prachtigste houten creaties gemaakt — van religieuze beelden zoals heiligen en engelen tot vrolijke meubels en decoratieve stukken die het huis direct een warm karakter geven.

Wat vooral opvalt aan hun werk, zijn de beroemde kleurrijke houten figuren die ze met veel liefde en precisie vervaardigen. Deze figuren, vaak gebaseerd op dieren of mythische wezens, zijn typisch voor de Guatemalteekse volkskunst. Elk beeld is een explosie van kleur, met patronen die verwijzen naar oude symboliek of lokale flora en fauna. De stijl is expressief en levendig, en geen twee beelden zijn ooit hetzelfde.

Voor importeur Wilma's Wereld maakt Rodrigo een heel bijzonder product: felgekleurde houten pauwen. Deze handgemaakte pauwen zijn een lust voor het oog. Ze worden eerst zorgvuldig met de hand uit hout gesneden, waarbij elk detail — van de sierlijke staartveren tot het gracieuze silhouet — met aandacht wordt uitgewerkt. Daarna worden ze in lagen beschilderd met levendige kleuren: diepblauw, felroze, zonnig geel en accenten van alle kleuren van de regenboog. De patronen op de veren zijn vaak

geïnspireerd op traditionele Maya-motieven, maar Rodrigo geeft er altijd zijn eigen artistieke draai aan toe.

Elke pauw is uniek. Doordat alles met de hand gebeurt, krijgt elk beeldje een eigen karakter. Soms kijkt een pauw nieuwsgierig opzij, een andere keer staat hij fier rechtop. De mannen in de werkplaats hebben ieder hun eigen stijl van schilderen. Dat maakt het werk van Rodrigo niet alleen bijzonder, maar ook persoonlijk.

De samenwerking tussen Rodrigo Canil en Wilma's Wereld is er een van wederzijds respect. Rodrigo krijgt eerlijke prijzen voor zijn werk en de mogelijkheid om zijn ambacht voort te zetten en over te dragen aan een volgende generatie. Wilma's Wereld haalt niet alleen prachtige producten naar Europa, maar draagt zo ook bij aan het in stand houden van een unieke traditie en het ondersteunen van een lokale gemeenschap.

De pauwen van Rodrigo zijn meer dan decoratie — ze zijn verhalenvertellers. Ze brengen een stukje van de bergen van Chichicastenango naar woonkamers hier, en herinneren ons eraan hoeveel schoonheid er schuilt in ambacht, traditie en kleur.



Drie kleine woorden die alles veranderen

Hoe heet hij?

Een van de meest indrukwekkende ervaringen die ik als woordvoerder ontwikkelingssamenwerking namens de CDA Fractie in de Tweede Kamer heb gehad, was tijdens een bezoek aan Manila, in 2008. Ik bezocht een gigantische sloppenwijk die ontstaan was op een enorm uitgestrekte vuilnisbelt. De bewoners van die wijk leefden van het bruikbaar materiaal dat ze uit het afval wisten te halen. Vanwege de verrottingsprocessen smeulde de sompige grond waarop we liepen. De secretaris van de Nederlandse ambassade met wie ik daar was, had waterlaarzen voor mij meegenomen en ik was haar dankbaar. Half wegzakkend in de derrie werden we aangestaard door zwijgende bewoners. Op een gegeven moment werd mijn oog getrokken door een schattig klein bloot jongetje dat in een sinaasappelnetje aan een spijker aan een deurpost hing. Ik liep naar hem toe, keek zijn vader aan die tegen de deurpost leunde en vroeg: "Hoe heet hij?"

Die drie woorden maakten een wereld van verschil: de vader begon te lachen, "Brian!" zei hij en haalde het jongetje uit het netje. De burens kwamen erbij en iedereen begon door elkaar heen te praten. We hadden een fijne middag.

"Hoe heet hij?" Die drie woorden betekenden niets anders dan een beetje persoonlijke belangstelling, en het was het begin van een diepgevoelde verbondenheid. Want iedere ouder vindt het leuk als er belangstelling is voor haar of zijn kind. Zo simpel kan het zijn: je laten leiden door je nieuwsgierigheid en oprechte belangstelling.

Niets is vanzelfsprekend

Diepgevoelde verbondenheid met en betrokkenheid bij mensen waar ook ter wereld, was altijd het uitgangspunt van de Nederlandse inzet op internationale betrokkenheid en ontwikkelingssamenwerking. Decennia lang leek het zo vanzelfsprekend: een regering die op principiële gronden

en vanuit medemenselijkheid een vast percentage van het bruto nationaal product besteedt aan gelijkwaardigheid wereldwijd, door inzet op onderwijs, gezondheidszorg, emancipatie etc., in landen waar dat nodig en gewenst is. Maar vanzelfsprekend is het niet. Dat heeft demissionair kabinet Schoof I bewezen. Dit kabinet had namelijk niets met dit onderwerp en richtte zich juist op het afbouwen van internationale betrokkenheid en ontwikkelingssamenwerking.

Nederland is niet het enige land dat er anno 2025 zo in staat. In een wereld waarin polarisatie toeneemt en autoritaire, nationalistische leiders zich toeleggen op het creëren van vijandsbeelden, geldt steeds meer het adagium: "eigen land, eigen volk eerst". Met als gevolg de sloop van een systeem waarlangs internationale samenwerking vorm en inhoud kreeg.

Nieuwe kansen

Waar ik vandaan kom, Suriname, zeggen we dat iets slechts ook altijd een goede kant heeft. Het goede aan de toenemende invloed van deze kortzichtige, nationalistische visie is dat er ook steeds meer mensen lijken te zijn die inzien dat dit een heilloze weg is. En juist deze mensen kunnen zich de laatste tijd machteloos voelen, zeker ook vanwege alle conflicten op zoveel plekken in de wereld.

"Wat valt er in te brengen tegen zoveel geweld" hoor ik dan moedeloos zeggen.

Maar deze situatie biedt ook een kans! Omdat uiteindelijk niemand machteloos is. Ieder van ons kan het verschil maken. Natuurlijk door altijd te gaan stemmen, maar ook door in de eigen omgeving simpelweg het goede te doen.

Een beetje aardig zijn voor de medemens, een hartelijk woord, een vraag op grond van oprechte belangstelling. En om niet langer te zwijgen, maar je uit te spreken.

Een beetje aardig zijn en oprechte belangstelling tonen, dat kunnen we ook doen voor onze medeburgers verder weg. Wetend dat we ook met hen verbonden zijn. Niet vanuit de

gedachte dat ze zielig zijn en onze "hulp" nodig hebben, nee, maar wel vanuit het besef van lotsverbondenheid. Omdat de uitdagingen waar we als wereldbevolking voor staan, ons allemaal raken.

Verhalen die ons verbinden

Het mooie is dat de wereldwinkels en alles en iedereen die zich inzet voor eerlijke handel, een eerlijk prijs en tegen uitbuiting, ons op een presenteerblaadje de mogelijkheid biedt dat besef van lotsverbondenheid inhoud te geven. Door bewuste keuzes mogelijk te maken. Door de verhalen van mensen verder weg, dichtbij te brengen.

Waren wereldwinkels aanvankelijk vooral plekken waar men 'exotische' producten kon kopen, vandaag de dag gaat het veel meer om het verhaal achter de producten. Wie zijn de mensen achter de producten? Wat is hun verhaal?

Als we de verhalen van deze mensen kennen, lijkt het niet meer dan vanzelfsprekend dat zij een eerlijke prijs voor hun producten krijgen en dat hun leef- en arbeidsomstandigheden minstens menswaardig zijn.

Wij burgers zijn niet machteloos. Ook niet als politici en beleidsmakers keuzes maken waarbij medemenselijkheid niet leidend is, kunnen wij als burgers dat wel doen. Door te kiezen voor eerlijke producten en voor de wereldwinkels.

Als we met veel zijn, zal de politiek uiteindelijk wel moeten volgen.

Wereldwinkels en alle Fairtrade initiatieven helpen ons dit besef van lotsverbondenheid praktisch in te vullen en zichtbaar te maken. Zij laten ons Brian en zijn ouders ontmoeten.

We mogen ze dankbaar zijn daarvoor.

Kathleen Ferrier is voorzitter Nederlandse UNESCO Commissie en van de Stichting Johan Ferrier Fonds, was afgelopen jaren wereldwinkel ambassadeur en is betrokken bij diverse initiatieven voor mensenrechten, democratie en duurzaamheid.

Wat een klein gebaar onthult over grote verbondenheid



Colofon

Redactie en productie: Yvette Feeke, Marianne de Bruin, Jan van der Schalie, John van Balen.

Adviezen: Babah Tarawally, Malu Wimpel, Diana Karaseva.

Meelezers: Linda van Oeffelen, Annabelle Gordeau, Danielle Ternatus.